

[Tørnæs]

bejdsmarkedets parter og fra regeringen, er også uomtvisteligt. Forslaget hviler alene på den opfattelse, som man har i SF, at blot man pålægger arbejdsgiversiden øgede forpligtelser, løser man ensidigt det problem. Det er efter vores opfattelse helt forkert. Det grundlæggende er klart, at der skal være basis for det i erhvervslivet. Det er heldigvis også det, vi oplever. Der sker en begyndende ekspansion, ikke blot i produktionen, men jo også, som det fremgår, i oplæringen og dermed også i antallet af elever både i EFG-læren, men også i mesterlæren. Vi tror på, at det, der også er under gennemførelse vedrørende en mere fleksibel ordning med hensyn til at have flere pladser samtidig, kombi-aftalerne, også er et element, der vil virke positivt. Men man kunne spørge, hvorfor SF i dette forslag alene koncentrerer sig om EFG-lærlingene. Hvis det endelig skulle være, kan man så ikke se, at der var præcis det samme behov for at få sådan noget gennemført inden for mesterlæren? Men det er vel måske, fordi man har en særlig forkærlighed for EFG-uddannelsen i SF.

Vi kan således ikke støtte forslaget.

Carsten Andersen (SF):

Hvis jeg må indlede med at citere et gammelt hebraisk ordsprog, der siger: fra lykke til ulykke er der kun ét skridt, fra ulykke til lykke er der en lang vej. Det er, hvad man kan sige om regeringens behandling af ungdommens uddannelsesproblemer.

Med ganske få beslutninger er det lykkedes for den borgerlige regering at få ungdomsuddannelserne indskrænket og devalueret i en sådan grad, at man skulle tro, at regeringen har overset, at ungdommen af i dag er Danmarks fremtid. Det er ungdommen af i dag, vi voksne skal bygge vores alderdom på, og det er dem, vi skal aflevere samfundet til. Det er i dag den 12. april. For 2 måneder siden fremlagde SF sine bud på et beskæftigelsesprogram ved en række beslutningsforslag, der tilsigter løsninger på en række problemer inden for EFG-uddannelserne, på kvinders arbejdsløshed og mangel på uddannelse, herunder kønskvotering til erhvervsuddannelserne, og udvidelse af uddannelseskapa- citeten inden for syge- og sundhedssektoren.

Regeringens program til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i 1984 og 1985 fylder meget på papiret, og der er mange flere tal i det, men indtil nu er der ikke kommet nogen realiteter. Men vi hilser da med glæde, at undervisningsministeren begynder at konkretisere nogle af tingene, og jeg skal da heller ikke undlade at henvise til den tvivl om realiteterne i de forslag, som undervisningsministeren omtalte, med hensyn til de mange pladser. SFs forslag har ventet i 2 måneder med at komme til behandling, men regeringen har, som jeg har sagt, ikke udmøntet et eneste forslag om sin ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse indtil nu i konkrete ting.

Jo, regeringen har fremsat et lovforslag om lærlingenes mulighed for kombinationskontrakter, som indeholder et slag på tasken om, at det vil give ca. 500 lærepladser, men der er ikke noget konkret bag det. Desuden forslår det også som en skrædder på et meget varmt sted, idet vi mangler 10.335 EFG-pladser tilbage i 1983. Vi må se i øjnene, at vi til sommer mangler praktikpladser til 15.000-20.000 EFG-lærlinge.

Den ca. 70.000 personer store skare af unge op til 26 år, der er uden arbejde og uden for uddannelse, bliver, må vi frygte, nu suppleret med yderligere 20.000-25.000 unge. Var det, hvad regeringen lovede, og var det, hvad de borgerlige partier sagde under valgkampen? Nej, regeringen var meget opsat på at løse de unges problemer og sagde, at ungdomsarbejdsløsheden var et af nutidens største problemer. Derfor måtte regeringen straks have befolkningens fulde støtte til at få løst dette problem. Vel fik regeringen ikke befolkningens fulde støtte, gud ske lov for det, men regeringen har fuld støtte i folketinget til at komme meget langt med løsninger vedrørende ungdomsarbejdsløsheden, og der vil kunne skabes et bragende flertal for at bære regeringen igennem med løsningsforslag, hvis regeringen har et reelt ønske herom. Regeringen har ventet med at indfri sine løfter, og vi må håbe på, at det er løfter og ikke lokkeri, som regeringen udsatte sine vælgere for.

Hvorfor har regeringen ikke konkretiseret sine forslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden tidligere? Der er kun to svar mulige. Enten er der ikke meget indhold i regeringens program til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, eller også har regerin-